

ΤΗ ΙΒ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΜΑΡΤΙΟΥ

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ Ὁμολογητοῦ Θεοφάνους τῆς Σιγγριανῆς.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος πλ. δ'

Ἦ τοῦ παραδόξου θαύματος

Πάτερ θεόφρον Θεόφανες, θεοφανείας Χριστοῦ, κεκλημένος ἐπώνυμος, ζωηφόροις ἴχνεσι, τοῖς αὐτοῦ ἠκολούθησας, καὶ τὰ τερπνὰ τοῦ βίου κατέλιπες, ἐνατενίζων τῷ ποθουμένῳ σοὶ κάλλει πανάριστε, καὶ ταῖς θείαις νεύσεσι ταῖς πρὸς αὐτόν, ἄριστα θεούμενος, καὶ τελεώτατα.

Πάτερ θεόφρον Θεόφανες, ὑπερορίας πικράς, ἀσθενῶς διακείμενος, καρτερῶς ὑπήνεγκας, ἀφειδήσας τοῦ σώματος, ὑπὲρ σεπτῶν εἰκόνων πανεύφη με, θυμῷ λεόντων ἐξ ὀριζόμενος, ὧν κατορχούμενος, τὰς βουλὰς ἐμώρυνας, καὶ λογισμούς, ὄντας ματαιόφρονας, καὶ νοῦν ἀλάστορα.

Ὅντως ἀμοιβὰς τῶν πόνων σου, τῶν ἀγαθῶν ὁ δοτήρ, δαυιλῶς σοὶ δεδώρηται, ἀπελαύνειν δαίμονας, θεραπεύειν νοσήματα, παρεσχηκῶς Τρισμάκαρ τὴν δύναμιν, καὶ ἀξιώσας σὲ τῆς ἀφράστου χαράς, ἔνθα χορεύουσι, τῶν Ἀγγέλων τάγματα, διὰ παντός, πρόσωπον θεώμενον, τοῦ Παντοκράτορος.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Δεῦρο ψυχὴ μου στενάζουσα, καὶ τῶν δακρῶν πηγὰς, ἐκ καρδίας προσφέρουσα, τὴ Παρθένῳ βόησον, καὶ Μητρὶ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, Διὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου Ἀγνή, τῆς φοβερᾶς μὲ ῥύσαι κολάσεως, καὶ κατασκῆνωσον, ἔνθα ἢ ἀνάπαυσις καὶ ἡ χαρὰ, ἢ διαιωνίζουσα, καὶ ἡ ἀπόλαυσις.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον

Σὲ καθηλούμενον βλέπουσα, ἐν τῷ Σταυρῷ Ἰησοῦ, καὶ τὰ πάθη δεχόμενον, ἐκουσίως Δέσποτα, ἡ Παρθένος καὶ Μήτηρ σου, Τέκνον ἐβόα, Τέκνον γλυκύτατον, πληγὰς ἀδίκων πῶς φέρεις, ὁ ἰατρός, ὁ ἰασάμενος, τὴν βροτῶν ἀσθένειαν, καὶ τῆς φθορᾶς, ἅπαντας ῥυσάμενος, τὴ εὐσπλαγχνία σου;

Ἀπολυτίκιον Ἦχος πλ. δ'

Ὁρθοδοξίας ὁδηγέ, εὐσεβείας διδάσκαλε καὶ σεμνότητος, τῆς οἰκουμένης ὁ φωστήρ, τῶν μοναζόντων θεόπνευστον ἐγκαλλώπισμα, Θεόφανες σοφέ, ὑπὲρ εἰκόνων ἀγίων ἠθλησας, λύρα τοῦ Πνεύματος, Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ

Οἱ Κανόνες τοῦ Ἁγίου καὶ τοῦ Τριωδίου κατὰ τὴν τάξιν.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς, ἄνευ τῶν Θεοτοκίων.

Θεοφάνης μέλπει σὲ τὸν Θεοφάνην.

Ὡδὴ α' Ἦχος δ' Ὁ Εἰρμὸς

«Θαλάσσης, τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος, ἀβρόχοις ἴχνεσιν, ὁ παλαιὸς πεζεύσας Ἰσραὴλ, σταυροτύποις Μωσέως χερσί, τοῦ Ἀματὴν δύναμιν, ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐτροπώσατο».

Θεοῦ, τοῦ σαρκὶ φανέντος ἴχνεσιν, ἐπηκολούθησας, τὴ εὐσεβεία Πάτερ πυρωθεῖς, ὡς ἐντεῦθεν τὴν κλήσιν πλουτεῖν, τὴν ἀληθῶς φερώνυμον, ὡς τὴ προνοία προτετύπωτο.

Ἐθέλχθης, ποθεινοτάτῳ ἔρωτι, τῷ τοῦ Δεσπότη σου, καταφρονήσας πόθου κοσμικοῦ, συγκραθεῖς δὲ τὴ θεία στοργή, βιωτικὴν τερπνότητα, οὐδὲν ἡγήσω Παμμακάριστε.

Ὁρμήσας, θηριωδῶς ἐδίωξε, Λέων ὁ τύραννος, τοὺς ἐκλεκτοὺς, μὴ φέρων καθορᾶν, σεβομένους εἰκόνα Χριστοῦ, μεθ' ὧν καὶ σὲ Θεόφανες, ὑπερορία κατεδίκασεν.

Θεοτοκίον

Ἀσπόρως, τὸ τοῦ Πατρὸς βουλήματι, ἐκ θείου Πνεύματος τὸν τοῦ Θεοῦ συνείληφας Υἱόν, καὶ σαρκὶ ἀπεκύησας, τὸν ἐκ Πατρὸς ἀμήτορα, καὶ δι' ἡμᾶς ἐκ σοῦ ἀπάτορα.

Ὦδὴ γ' Ὁ Εἰρμὸς

«Οὐκ ἐν σοφία, καὶ δυνάμει καὶ πλούτῳ καυχώμεθα, ἀλλ' ἐν σοὶ τῇ τοῦ Πατρὸς ἐνυποστάτῳ Σοφία Θεοῦ, οὐ γὰρ ἔστιν Ἅγιος, πλὴν σου φιλόανθρωπε».

Φωτὸς τοῦ θείου, πεπλησμένος ὠράθης Θεόφανες, δι' ἀγάπης συγκραθείς, τῷ ποθουμένῳ μακάριε, διό σου τὴν ἔνδοξον μνήμην γεραίρομεν.

Ἀπαγορεύσας, τὰ δυσσεβῆ τοῦ Λέοντος δόγματα, τοὺς θεσμοὺς πανευσεβῶς τῆς Ἐκκλησίας ἐκράτυνας, διὸ σὲ τοῖς θαύμασι, Χριστὸς ἐδόξασε.

Νευρωμένη, δι' ἐλπίδος καὶ πίστεως Ὅσιε, σοῦ σαρκὸς τὸ ἀσθενές, ψυχὴ στερρότητι ῥώννυσι, Θεῷ οἰκειώσασα, σῶμα ὁμόβουλον.

Θεοτοκίον

Ἀπειρογάμως, ἡ Θεὸν σαρκωθέντα κήσασα, τῶν παθῶν ταῖς προσβολαῖς, κλονούμενόν με στερέωσον, οὐ γὰρ ἔχω Ἄχραντε, πλὴν σου βοήθειαν.

Κάθισμα Ἦχος γ'

Θείας πίστεως

Ζῆλον ἔνθεον προσκεκτημένος, δόγμα ἄθεον ἀπεβδελύξω, καὶ κινδύνοις πολυτρόποις ὠμίλησας, ὑπερορίας ἀδίκως στελλόμενος, καὶ εὐσεβῶς παμμάκαρ τελειούμενος, Πάτερ Θεόφανες, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Θεοτοκίον

Θείας φύσεως οὐκ ἐχωρίσθη, σὰρξ γενόμενος ἐν τῇ γαστρὶ σου, ἀλλὰ Θεὸς ἐνανθρωπήσας μεμένηκεν, ὁ μετὰ τόκον Μητέρα Παρθένον σε, ὡς πρὸ τοῦ τόκου φυλάξας Πανάμωμε, μόνος Κύριος, Αὐτὸν ἐκτενῶς ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον

Ἡ ἀμίαντος Ἀμνάς τοῦ Λόγου, ἡ ἀκήρατος Παρθενομήτωρ, ἐν τῷ Σταυρῷ θεασαμένη κρεμάμενον, τὸν ἐξ αὐτῆς ἀνωδίνως βλαστήσαντα, μητροπρεπῶς θρηνωδοῦσα ἐκραύγαζεν, Οἴμοι τέκνον μου! πῶς πάσχεις θέλων ῥύσασθαι, παθῶν τῆς ἀτιμίας τὸν ἄνθρωπον;

Ὦδὴ δ' Ὁ Εἰρμὸς

«Ἐπαρθέντα σὲ ἰδοῦσα ἡ Ἐκκλησία, ἐπὶ Σταυροῦ τὸν Ἥλιον τῆς δικαιοσύνης, ἔστη ἐν τῇ τάξει αὐτῆς, εἰκότως κραυγάζουσα, Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε».

Ἡ οὐράνιος ἡτοιμάσται βασιλεία, ὡς, Ἀθλητῆ σοὶ ἔνδοξε, τῆς γὰρ ἐπιγείου, χαίρων μετετέθης σκηνῆς, βοῶν τῷ Δεσπότη σου, Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Στεφανηφόρος Θεόφανες ἀνεδείχθης, τὸ γὰρ σεπτὸν εἰκόνισμα, Χριστοῦ θεοφόρε, μάκαρ οὐκ ἠρνήσω τιμᾶν, διὸ καὶ ἀνέκραζες, Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Μεθιστάμενος προστάγματι τοῦ τυράννου, τοῦ δυσσεβοῦς ὁ Ὅσιος, σαρκὸς ἀσθενείας, ὅλως οὐκ ἐφρόντισε, κραυγάζων τῷ Κτίσαντι, Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ἐμεγαλύνθης τοῖς θαύμασι θεοφόρε, ὁ γὰρ Χριστὸς ἡμείψατο σὲ τῆς καρτερίας, ὅθεν καὶ ἰάματα πηγάζεις τοῖς χρήζουσιν, ὥσπερ ἐκ πηγῆς ἱερώτατε.

Θεοτοκίον

Ἀπειρογάμως ἐκύησας ὦ Παρθένε, καὶ μετὰ τόκον ὠφθης παρθενεύουσα πάλιν, ὅθεν ἀσιγήτοις φωναῖς, τὸ Χαίρε σοὶ Δέσποινα, πιστεῖ ἀδιστάκτῳ κραυγάζομεν.

Ὦδὴ ε' Ὁ Εἰρμὸς

«Σὺ Κύριέ μου φῶς, εἰς τὸν κόσμον ἐλήλυθας, φῶς ἅγιον ἐπιστρέφον, ἐκ ζοφώδους ἀγνοίας, τοὺς πίστει ἀνυμνούντάς σε».

Λόγῳ πανευσεβεῖ, ὀρθοδόξως ἐκήρυξεν, ὁ Ὅσιος Θεοφάνης, τὸ τῆς πίστεως δόγμα, τῷ Πνεύματι λαμπόμενος.

Πλοῦτον παντοδαπῆ, θεοφρόνως διένειμας, προστάγματι τοῦ Δεσπότη, τοῖς πενία συζῶσιν, ἐπόμενος Πανεύφημε.

Ἔχων σου τὴν ψυχὴν, κατ' εἰκόνα τοῦ Κτίσαντος, τὴν ἄχραντον τοῦ Δεσπότη, προσεκύνεις Εἰκόνα, τῷ πόθῳ ἀσπαζόμενος.

Θεοτοκίον

Σὲ ὄπλον ἀρραγές, κατ' ἐχθρῶν προβαλλόμεθα, σὲ ἄγκυραν καὶ ἐλπίδα, ἡμῶν σωτηρίας, Θεόνυμφε κεκτῆμεθα.

Ὦδὴ ς' Ὁ Εἰρμὸς

«Θύσω σοί, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ Ἐκκλησία βοᾷ σοί, ἐκ δαιμόνων λύθρου κεκαθαυμένη, τῷ δι' οἶκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς σου ρεύσαντι αἵματι».

Ἰθυνον, πρὸ ἀρετὴν τὸν βίον μου Ὅσιε, τὴν τῆς ἀσκήσεως τρίβον, ταῖς εὐχαῖς σου Πάτερ ἐξομαλίζων, ἦν συντόνωσ, εὐθυπορεῖν με μάκαρ ἀξίωσον.

Σωφρόνως, σοῦ τὴν ζωὴν διήνυσας Ὅσιε, μετὰ φρονήσεως ἔσχες, σὺν ἀνδρεία γὰρ τὴν δικαιοσύνην, καὶ τῷ κύκλῳ, τῶν ἀρετῶν ἐφάνης κοσμούμενος.

Εὐκλείας μαρτυρικῆς ἐπέβης Θεόφανες, τῆς Θεομήτορος Κόρης, καὶ Μαρτύρων Πάτερ τοὺς χαρακτήρας, ὡς τιμήσας, καὶ τοῖς διώκταις ἀντιταξάμενος.

Θεοτοκίον

Ὁθαύμα, τῶν ἀπάντων θαυμάτων καινότερον! ὅτι Παρθένος ἐν μήτρᾳ, τὸν τὰ σύμπαντα περιέποντα, ἀπειράνδρως, συλλαβοῦσα οὐκ ἐστενοχώρησε.

Κοντάκιον Ἦχος β'

Τὰ ἄνω ζητῶν

Ἐξ ὕψους λαβὼν, τὴν θεῖαν ἀποκάλυψιν, ἐξῆλθες σπουδῆ, ἐκ μέσου τῶν θορύβων, καὶ μονάσας Ὅσιε, ἐνεργείας θαυμάτων εἴληφας, καὶ προφητείας χαρίσματα, συμβίου καὶ πλοῦτου στερούμενος.

Ὁ Οἶκος

Ἐπὶ τῆς γῆς μηδὲν προτιμήσας, ἢ κολούθησας χαίρων τῷ καλούντί σε Χριστῷ, καὶ τὸν ζυγὸν αὐτοῦ ἔλαβες ἐπὶ τῶν ὤμων τῶν σῶν προθύμως, καὶ ἀνάπαυσιν εὔρες τῆ ψυχῆ σου, ἦν πὲρ καμοὶ τῷ πτωχῷ καὶ ραθύμῳ κατὰπεμψον τῷ λέγοντι, καὶ μηδὸλως ἐκτελοῦντι, ἀλλ' ἔτι σχολάζοντι, ἐν τοῖς τοῦ βίου πράγμασι, καὶ θαυμάζοντι, πῶς πάντα ἔφυγες, συμβίου καὶ πλοῦτου στερούμενος.

Συναξάριον

Τῆ IB' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου, Πατρὸς ἡμῶν καὶ Ὁμολογητοῦ Θεοφάνους τῆς Σιγγριανῆς, τοῦ ἐν τῷ μεγάλῳ ἀγρῷ κειμένου.

Στίχοι

- Θεόφανες, φάνηθι πιστοῖς προστάτης,
- Τιμῶσι πιστῶς σὸν μέτ' εἰρήνης τέλος,
- Δωδεκάτη φθινύθοντος ἀπῆρε βίου Θεοφάνης.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου, Πάπα Ῥώμης τοῦ Διαλόγου.

Στίχοι

- Ὁ Γρηγόριος ἐκ μέσου μὲν τοῦ βίου.

- Ἐν τῷ μέσῳ δὲ τοῦ χοροῦ τῶν Ἀγγέλων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι ἑννέα Μάρτυρες πυρὶ τελειοῦνται.

Στίχοι

- Πρὸς τὴν κάμινον θαρσύνει τοὺς ἑννέα,
- Θείου πόθου κάμινος ἐκκεκαυμένη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ δίκαιος Φινεὲς ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχοι

- Ἔστι Φινεὲς, ἀλλὰ τοῦ Θεοῦ πέλας,
- Ἡμῖν ἰλασμῷ ψυχικὴν θραύσιν λύων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ὅσιος καὶ θεοφόρος Πατὴρ ἡμῶν Συμεὼν ὁ νέος θεολόγος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχοι

- Πρώην μὲν εἶχες γλώτταν ἀντὶ τῆς βίβλου,
- Γλώττης δὲ ἀντί, σὴν ἔχεις ἤδη βίβλον.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὦδὴ ζ' Ὁ Εἰρμὸς

«Ἐν τῇ καμίνῳ, Ἀβραμιαῖοι Παῖδες τῆ Περσικῆ, πόθῳ εὐσεβείας μᾶλλον ἢ τῆ φλογί, πυρπολοῦ μενοὶ ἐκραύγαζον, Εὐλογημένος εἶ, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε».

Τὸ κατ' εἰκόνα, σὺ κεκτημένος καὶ ὁμοίωσιν, βίῳ λαμπροτάτῳ, Πάτερ προσειληφῶς, δι' ἀμφοτέρων ὑπερέλαμψας, Εὐλογημένος εἶ, ὁ Θεός μου κραυγάζων καὶ Κύριος.

Ὁμολογίας, σὺ τῷ στεφάνῳ Πάτερ διέπρεψας, ἔργῳ διελέγξας λόγους τῶν δυσσεβῶν, τοὺς πιστοὺς δὲ ἐβεβαίωσας, Εὐλογημένος εἶ, ὁ Θεός μου κραυγάζων καὶ Κύριος.

Νοῦ στερροτάτη, ἐν προθυμίᾳ τὰς τοῦ σώματος, Πάτερ, ἀληθόνας ἤνεγκας καρτερῶς, εὐχαρίστως τῷ Δεσπότη σου, Εὐλογημένος εἶ, ὁ Θεός μου κραυγάζων καὶ Κύριος.

Θεοτοκίον

Τὸ τοῦ ὑψίστου, ἡγιασμένον θεῖον σκῆνωμα χαῖρε, διὰ σοῦ γὰρ δέδοται ἡ χαρά, Θεοτόκε τοῖς κραυγάζουσιν, Εὐλογημένη σύ, ἐν γυναιξὶ πανάμωμε Δέσποινα.

Ὦδὴ η' Ὁ Εἰρμὸς

«Χείρας ἐκπετάσας Δανιήλ, λεόντων χάσματα, ἐν λάκκῳ ἔφραξε, πυρὸς δὲ δύναμιν ἔσβησαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ εὐσεβείας ἔρασταί, Παῖδες κραυγάζοντες, Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον».

Θεώμενος Μάκαρ τὸ στερρόν, τῆς σῆς ἐνστάσεως, Λέων ὁ τύρρανος, ὑπερορία σὲ ἔπεμψε, πικροτάτη παμπόνηρος, ἐν εὐφροσύνῃ δὲ βοῶν, ταύτην ὑπήνεγκας, Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ἐπὶ τὸ πρωτότυπον εἰδῶς, τὴν τῆς εἰκόνης τιμὴν διαβιβάζεσθαι, ἐπὶ τὸ στάδιον ἔδραμες, Ἀθλητῆς ὡς ἐννομώτατος, καὶ νικητῆς ἀναδειχθεῖς, στέφανον εἵληφας, ἀναμέλπων, Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Οὐράνιον ἀντὶ τῆς ἐν γῆ, σκηνὴν σοὶ δέδωκεν, ὁ πάντων Κύριος, ἀντὶ στενώσεως εὗρες γὰρ, πλατυσμὸν ἀγαλλιάσεως, ἐν Παραδείσῳ τῆς τρυφῆς, μετὰ Μαρτύρων βοῶν, εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Φωτὶ ἐλαμπρύνθης νοητῶ, τοῦ θεοῦ Πνεύματος, μάκαρ Θεόφανες, ὅθεν ἰάματα βρῦεις νῦν, τοῖς ἐν πίστει σοὶ προστρέχουσι, καὶ τὴν ἀγίαν σου σορὸν, πόθῳ γεραίρουσι, καὶ βοῶσι, Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον

Σὺ μόνη ἐν πάσαις γενεαῖς, Παρθένη ἄχραντε, Μήτηρ ἐδείχθης Θεοῦ, σὺ τῆς θεότητος γέγονας, ἐνδιαίτημα πανάμωμε, μὴ φλογισθεῖσα τῷ πυρί, τοῦ ἀπροσίτου φωτός, ὅθεν πάντες, σὲ εὐλογοῦμεν Μαρία Θεόνυμφε.

Ὦδὴ θ' Ὁ Εἰρμὸς

«Λίθος ἀχειρόμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου σου Παρθένε, ἀκρογωνιαῖος ἐτμήθη, Χριστὸς συνάψας τὰς διεστῶσας φύσεις, διὸ ἐπαγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν».

Ἄπαντα τὸν βίον σκορπίσας, τοῖς δεομένοις θεοφόρε, τὴν δικαιοσύνην σου σαφῶς, ἀντικομίζη σοὶ ἀνατέλλουσαν, ἀντὶ φθαρτῶν δρεπόμενος, τὰ δι' αἰῶνος διαμένοντα.

Νόσους θεραπεύεις Παμμάκαρ, τοῦ Παρακλήτου τὴ δυνάμει, δαίμονας σαφῶς ἀπελαύνεις, τὴ ἐνεργεία τούτου πανόλβιε, διὸ πιστοὶ θεώμενοι, σὲ θεοφόρε μακαρίζομεν.

Ἡ σὴ φωτοφόρος θεόφρον, τῆς μεταστάσεως ἡμέρα, πάντας προσκαλεῖται τοὺς πιστοὺς, πρὸς μετουσίαν τοῦ ἀγιάσματος, ἦν πὲρ καὶ νῦν γηθόμενοι, ἐπιτελοῦμεν ἱερώτατε.

Νέμοις τὴν σὴν ἄφθονον χάριν, τῷ τῶν ἐπαίνων σου τοὺς λόγους, πλέξαντι θεόφρον προθύμως, ὁμότροπὸν σοὶ ὥσπερ ὁμώνυμον, τοῦτον δεικνὺς πρεσβείαις σου, ταῖς εὐπροσδέκτοις Ἱερώτατε.

Θεοτοκίον

Δέχου τὰς λιτὰς τοῦ Λαοῦ σου, πρὸς τὸν Υἱόν σου Θεοτόκε, ἰλεωσαμένη εὐμενῶς, ἡμᾶς κινδύνων καὶ περιστάσεων, ῥυσθῆναι τοὺς ὑμνούντάς σε σὺ γὰρ προστάτις τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Τὸ Φωταγωγικὸν τοῦ Ἦχου.

Τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας, καὶ τὸ Μαρτυρικόν.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ἡ Σταυροθεοτοκίον

Αἱ μετάνοιαι, καὶ ἡ α' Ὦρα, καὶ Ἀπόλυσις.